

Forfatter: Lie, Jonas

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1870-12-05)

Citation: Lie, Jonas: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1870-12-05)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 497.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000315.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kristiania, d. 5. December 1870.

Til
Hr. Cancelliraad Hegel.

For sidste Skrivelse, hvori bl. A. siges, at Cabiro vil besørge Correcturen, takkes. Jeg ved dermed, at den er faldt i en virkelig poetisk Mands Hænder, hvilket det for mig her kommer an paa. Jeg har seet denne meget lovende Mand og hilst paa ham under Studentermødet her, hvor han holdt en glimrende eller rettere gribende Tale, der rørte Alle. Jeg faar da haabe paa, at han liker Bogen og vil anmelde den.

Jonas Lie. Ungdomsbillede.

Hr. Cancelliraaden beder mig gjøre mit for at den kan blive anmeldt her i Norge i Provindspressen; i Hovedstaden bliver den det nok uden at jeg rører mig. Hvis ikke skal jeg gjøre mit. Jeg vilde imidlertid gjerne sende Bogen til tre skrivende Mænd i Sverige, hvoriblandt Lorentz Dietrichson samt til min Ven Erik Bøgh og en ung Mand, jeg kjender og som corresponderer fra Kjøbenhavn til Bergensposten nemlig Rikard Kauffmann, fremdeles til tre-fire her i Kristiania samt til Trondhjem, Bergen og Drammen hvor jeg har Venner s. 498af den Slags som kunne og ville anmelde. Men hermed gaa alle mine Friexemplarer fløjten og jeg faar ingen til mere privat Brug. Hvis det uden Paatrængenhed kunde ske, vilde jeg derfor gjerne anholde om en Forøgelse af Friexemplarernes Antal — men kun forsaavidt De finder det ønskeligt. Rudolf Schmidt skulde have et Exemplar fra mig og ligesaa Cabiro.

11

32

Er dette Overhæng, saa vær saa snil at svare »Nei«.

Det poetiske Point, som der er i min Fortælling og som jeg haaber paa skal blive forstaaet, er Kjærlighedens Magt til at læge det syge Sind. Ligesom der for den Sindssyge er en Lægedom i at sidde under et Træ og lytte til de bæv- rende Blade, der hviske Sundhed ind i Sjælen, (og Sindssygeasyler derfor lægges i en smuk, tiltalende Natur), saaledes eier en sand Kjærlighed denne Evne til at helbrede og styrke i en saameget høiere Grad som den er et dybere Naturforhold at hvile ud i, en dybere og mægtigere Sundhedskilde end den døde Natur.

Men undskyld, at jeg opholder Dem med Snak.

Ærbødigst Deres
Jonas Lie.